

Историчари наводе како су велике епидемије у ранијим периодима узроковале не само велику смртност него су и подривале поверење људи у статус кво. Пандемије куге у време Антонина у античком Риму (Галенова куга 168-180) и у Византији у време владавине Јустинијана у шестом веку, подстакле су ширење хришћанства у Европи. После пандемије назване „Црна смрт“ од које је у Европи у средњем веку умрло 75 до 200 милиона људи јавили су се мање религиозни и хуманистички погледи на свет, што је отворило пут ренесанси и убрзало пропаст феудализма. Након шпанске грознице 1918. дошло је до низа устанака, масовних радничких штрајкова и антиимперијалистичких протеста. У Индији је ојачао покрет за независност.

Какве ће бити последице актуелне пандемије, да ли ће она угрозити статус кво? Ни пре појаве корона вируса у развијеном свету нису постојали јаки покрети и политичке организације које су оспоравале неолиберализам. Алтернативу глобализму у другим деловима планете представљају верско-фундаменталистички или националистичко-ауторитарни режими. Западна друштва су фрагментирана више него икад у периоду после Другог светског рата. Нема левице која је у двадесетом веку била у стању да обуздава капитализам. Системске промене у капиталистичком начину производње су узрок томе. Опао је удео индустрије у економији, нема више великих фабрика које су биле главно упориште радничког покрета. Запослени у сервисном сектору, који данас доминира, мање су синдикално и политички организовани. У савременом систему нема контрамоћи коју је некад представљала радничка класа. Налазимо се у ситуацији системске кризе у којој не постоји алтернатива. Кад старо умире, а ново се не рађа, наступа време монструма, упозоравао је Грамши.

Да ли ће пандемија угрозити статус кво – као што се то раније увек дешавало?

Пише: Мирослав Самарџић
понедељак, 27 април 2020 13:35

Да ли ће пандемија угрозити статус кво – као што се то раније увек дешавало?

Пише: Мирослав Самарџић
понедељак, 27 април 2020 13:35

